

(Фото: Танјуг)

Да ли хришћанство руше владари из сенке уз помоћ хомосексуалаца

у [Мишљења](#) 27. септембар 2014. [5 Коментара](#)

Успон науке и технологије био је попраћен наглим ослобађањем нашег света од црквеног утицаја и повлачењем религије. Величање рационализма и покушај тумачења сваког аспекта људског понашања довело је до тешких губитака у мистичном, верском и духовном животу. Због страха да не изгубе утицај у световним сферама, оне су браниле свој ауторитет тамо где он није био никакав, на пољу емпириског знања.

Произашли расцеп између научног мишљења и црквеног веровања бацило је савременог човека у дуализам који се показао несавладивим. Верска осећања су све више била опкољена, како су редови оних који су сумњали у истинитост Исусове поруке бројчано расли и како је хришћанска доктрина постојала све више предмет спора. Чак им главне поставке с упориштем у црквеној традицији, као што су Бог, Исус Христ, Црква и Откровење, постале су предмет жестоке расправе међу теолозима и лаицима подједнако.

Када најважнија и најтемељнија учења цркве више нису прихваћена као чиста истина чак и међу властитом елитом и администраторима те цркве, тада се ближи крај традиционалног хришћанства.

Порука празних клупа у цркви је сасвим јасна. Све више се поставља питање да ли неко може бити хришћанин без припадања цркви. Мислимо да већина више не верује да је Исус био „небески изасланик“ послат од Бога. Црква не дозвољава критички приступ религији већ наставља са дословним интерпретацијама библиских навода и стрикно прихваћеној догми, то је суштина пропадања црквеног хришћанства, чак и међу онима који по својим склоностима уопште нису против религије или против хришћанства.

Оно што данас зовемо хришћанством, има врло мало заједничког са учењима исуса Христа и идејама које је он желео ширити. То је нешто сасвим различито, и могло би се пре назвати „Павлинизмом“. Многе поставке догме су биле стране Христовој поруци. Оне су заправо, у првом реду оставштина Павла из Тарса који се сасвим разликовао од Исуса Христа по начину мишљења.

Такозвано хришћанством које ми познајемо, је Павлово учење прихваћено као државна религија. Од учења створена је доктрина; од независног удружења хијерархиска политичка машина.

Један човек, морални геније Исус се појавио на мрачном хоризонту и донео поруку пуну наде, поруку љубави и доброте, а шта је човечанство учинило са њом?

Претворило ју је у папир, бујицу празних речи, моћ и посао! Је ли Исус желео сва дела која су учињена у његово име?

Две хиљаде година је прошло откако је храбри млади Исус први пут покушао ослободити човечанство од утицаја званичних цркава, њихове свештеничке бирократије, њихових закона и личности без утицаја, њихове укочености, њихових сукоба по питању тумачења Светог писма, њихове хијерархије, њиховог присвајања права на јединствени ауторитет, идолопоклонства и сектаства. Исус је желео директну комуникацију између Бога и Човечанства. Чак ни његове речи не допиру директно до нас него посредно путем цркве.

Векоима је човек Запада учио посматрати себе као биће одвојено од Бога, чак и у двадесетом веку човек Запада је несигуран по одговрима на питања о Богу, смислу живота, смрти. Зато се сада појављује једна нова светска религија која тежи ка потпуниом саморазвићу, тражењу верско просветљења, мистичној свеобухватној визији космичког контекста човекове појединачне егзистенције, и то посредством самоспознаје и медитације. Та схватања долазе са Истока, у првом реду из Индије. Човечанство би се сада морало преорјентисати, да би се усмерило према Истоку. Које то одговара да се не истражује где су изгубљене Исусове године, да није можда био на Истоку, конкретно у Индији.

Ми не требамо очекивати коначни нестанак вере у Бога, али треба очекивати морални пад нарочито у двадесет првом веку. Свет ће бити поплављен настраностима које ће бити легализоване и озваничене у најстаријим и највећим цивилизацијама света. Инцест ће бити озакоњен, односно неће се третирати као кривично дело, педофилија ће бити нешто нормално чак и у самом Ватикану. Демони ће завладати светом и биће сви хомосексуалци и своју настраност легализоваће и уносити у законе и уставе својих најразвијених Европских земаља и Америке наравно. Задња линија одбране биће Православље на челу са Русијом.

Ова нова религија која почиње из Руског православља, неће значити пропаст религије, већ напротив биће процват мистичне свесности која је сакривена у нама. Она неће бити само код елите или међу одабранима, већ и у свеобухватном светском контексту нове светске религије. Ова религија неће уградити своје циљеве у спољни и пролазни свет, нити ће придавати важност појавности, већ се у потпуности усмерити ка великом духовном буђењу, окренути ка трансцеденталним вредностима. То је прави начин за „ослобођење од зла“, тако се једино могу победити Владари из сенке који су донели сво зло овога света.

Дип.пол. Витомир Васић проф.